

Zapraszamy do udziału w konkursie na projekt 11 bajkowych postaci „Mikrulków”, które w przyszłości „zamieszkają” w chorzowskim skansenie.

W konkursie mogą wziąć udział osoby, które ukończyły 18 rok życia. Streszczenie książki oraz opis postaci znajdziecie Państwo w załączniku. Do wygrania atrakcyjna nagroda. Na projekty czekamy do 2 lutego 2015 roku. Szczegółowe informacje w Regulaminie oraz pod nr tel. 32 241 07 18, wew. 204 – Dział Edukacji i Popularyzacji.

Mikrulki - streszczenie i charakterystyka postaci

Na podłodze: Oponka, Bąbel, Kłucz, Klapiok, Nupel, Sobek, Zazdroisia

Na suficie: Ludzik Chodzący Po Suficie, Fufiak, Nabrdalik

"Mikrulki" to książka dla dzieci przedszkolnych i wczesnoszkolnych łącząca elementy bajki i baśni. Akcja rozpoczyna się w ciemnej norce znajdującej się między deskami drewnianej podłogi. Mieszkają tam tajemnicze Mikrulki, które odwiedza ich skrzydlaty przyjaciel Nabrdalik przylatujący z krainy pełnej światła. Spotkanie z nim doprowadza do kłótni, pod wpływem której Mikrulki postanawiają znaleźć wyjście ze swojej ciemnej norki, co też

szybko im się udaje. Gdy wychodzą przez szparę w jej suficie, znajdują się na podłodze
zwyčajnego pokoju. Od tej pory ich przygodom będzie się z zaciekawieniem przyglądał
tajemniczy Ludzik Chodzący Po Suficie i jego futrzany przyjaciel - Fufiak.

Mikrulki postanawiają zwiedzić tajemniczą krainę, w której się znalazły. Tuż po wyruszeniu
w drogę znajdują błyszczący niczym srebro Kolec, który okazuje się być zwyčajnym
zagubionym na podłodze gwoździem. Mikrulkom przedstawia się też mieszkająca w szafie z
ubraniami Perpetua, która odtąd będzie im służyła dobrą radą. W dalszej drodze Mikrulki
natykają się na okropne Farfocle, które nie dość, że groźnie wyglądają, to jeszcze naśmiewają
się z biednych Mikrulków i straszą je. Za radą Perpetuy przyjaciele kichają i dmuchają na
Farfocle, które lądują w kącie z nietęgimi minami - nie potrafią bowiem chodzić same, nie
W miejscu pilnowanym przez Farfocle Mikrulki zauważają ogromny złoty pieniądz. Każdy z
przyjaciół wyobraża sobie, jakie marzenie mógłby za niego wykupić i każdy chce mieć
pieniązek dla siebie. Wybuchła kłótnia, w efekcie której Zazdrosia biegnie z płaczem przed
siebie, a pozostałe Mikrulki płoną ze wstydu. Gdy ich koleżanka długo nie wraca, wyruszają
na jej poszukiwania. Okazuje się, że Zazdrosia utknęła zaplątana w Gąszczu Kłaków - między
włóknami dywanika. Mikrulki pomagają przyjaciółce stanąć na nogi, po czym wędrują
trzymając się za ręce na drugi koniec Gąszczu Kłaków. Gdy z niego wreszcie wychodzą,
przed ich oczami maluje się Wieża Tronowa, która dla czytelnika jest zwykłym taborem.
Aby dojść do upragnionego celu, z którego można, w mniemaniu Mikrulków, zobaczyć cały
pokój i nim rządzić, przyjaciele muszą przejść przez kawałek podłogi mocno rozgrzany przez
słońce, stąpając po maleńkich plamkach cienia rzucanego przez kwiecisty wzór firanki. W
pokonaniu tego odcinka pomaga też Klapiok, który rozpościera nad przyjaciółmi swoje
wielkie uszy niczym parasol chroniące ich przed żarem słońca. Niestety, między Mikrulkami

znów dochodzi do kłótni. Tym razem Sobek i Bąbel sprzeczą się zażarcie, ale przyjaciele chcą ruszać w dalszą drogę i proszą, by przyjaciele podali sobie ręce na zgodę. Sobek, który do tej pory nie chciał wyciągać rąk z kieszeni, czuje się zawstydzony, ale w końcu podaje Bąblowi dłoń. Jest to ogromna dłoń jak na tak małego Mikrulka, co wprawia przyjaciół w zachwyt. Sobek wspina się na taboret swymi silnymi rękami wciągając za sobą resztę przyjaciół, uczeptioną jego nóżek.

Na szczycie Wieży Tronowej Sobek ogłasza siebie Królem Taboretu i Podłogi, na co nie chcą się zgodzić jego przyjaciele, w związku z czym znowu dochodzi do kłótni. Przerywa ją okrzyk zachwytu jednego z Mikrulków, który dostrzegł jeszcze wyższy mebel - Stół. Sobek nie zgadza się, by na niego wchodzić, lecz Mikrulki nie słuchają go. Podsadzają się nawzajem, aż Bąbel dosięga blatu stołu, po czym zrzuca przyjaciołom znaną tam nitkę. Mikrulki wchodzi na stół. Dołącza do nich też Sobek, który stwierdza, że nie chce już być sam, nawet jeśli musi przestać być królem.

Mikrulki biegają wesoło po stole oglądając cały pokój i drogę, którą razem przeszli. Nagle jednak, za oknem przejeżdża pociąg, a podłoga się trzęsie. Mikrulki nie umieją utrzymać równowagi i spadają ze stołu. Nikomu na szczęście nie dzieje się krzywda, lecz Oponka spada na plecy, dzięki czemu dostrzega Sufit, który jawi się jej jako raj.

Mikrulki moszczą sobie gniazdko w szufladach komody. Oponka nie mieszka jednak z nimi. Znajduje drogę na Sufit i od tej pory będzie przyjaźnić się z Ludzikiem Chodzącym Po Suficie, Fufiakiem i Nabrdalikiem.

Charakterystyka postaci:

Oponka - jak sama nazwa wskazuje, jest czarna i okrągła. Nie ma rączek ani nóżek, przemieszcza się przez turlanie. Jest bardzo pozytywną postacią, potrafi znajdować

rozwiązania dla napotykaných problemów i łagodzić kłótnie.

Bąbel - wygląda jak czerwona bańka mydlana, która raz nadyma się, a raz kurczy. Ma chudziutkie rączki, czteropalczaste dłonie i dwie krótkie nóżki. Mówi basem. Ma dobre serce, ale jest skory do kłótni.

Kłucz - długi, zielony Mikrulek o szczecinowatej sierści i długim ryjku. Ma cztery łapki. Jego głos przypomina skrzeczenie, jest pazerny i bywa złośliwy, ale przyjaciele mogą na niego

Kłapiok - brązowy miękki Mikrulek. Ma dwie nogi, jego ciało przypomina puchatą kulkę z ogromnymi uszami. Gdyby chciał, mógłby się nimi cały zasłonić. Pod jednym z jego uszu skrywa się najmniejszy Mikrulek - Nupel. Kłapiok jest spokojny, opanowany i poważny, potrafi przywołać przyjaciół do porządku.

Nupel - malutka różowa kuleczka, z szafirowymi oczami i ogromnym niebieskim smoczkiem zatykającym buzię. Nupel nie umie mówić, ale jest pilnym obserwatorem. Jego mądre oczy wyrażają to, co akurat czuje.

Zazdrosia - wygląda jak filigranowa dziewczynka. Ma blond włosy upięte na czubku głowy w kucyki i szeleszczącą spódniczkę. Jak wskazuje jej imię, Zazdrosia chce mieć wszystko dla siebie, zaczyna zdanie od słowa "ja" i tupie nogą, gdy się złości.

Sobek - jest podobny do Zazdrosi, z wyglądu też przypomina małego człowieczka. Ma blond włosy. Nosi szerokie granatowe spodnie na pomarańczowych szelkach. Ręce cały czas trzyma w kieszeniach, przez co kiwa się na boki, gdy chodzi. Sobek myśli przede wszystkim o sobie, uważa się za szefa Mikrulków, bo jest z nich najwyższy, ale boi się samotności.

Ludzik Chodzący Po Suficie - najbardziej tajemnicza postać w bajce, poznajemy go tylko przelotnie, gdy komentuje ze swojej perspektywy każdą z przygód Mikrulków. Jest przezroczysty, jakby był odlany ze szkła, dlatego trudno go dostrzec. Zwisa głową w dół z

sufitu, często uśmiecha się tajemniczo. Nie wiadomo skąd znalazł się na suficie ani skąd zaczerpnął mądrość, którą dzieli się z czytelnikami.

Fufiak - szare zwierzątko składające się głównie z oczu, uszu i ogona. Mieszka z Ludzikiem na suficie. Nie mówi, wyraża emocje przez ruchy uszu. To z nim Ludzik dzieli się swoimi

Nabrdalik - skrzydlaty Mikrulek mieniący się wszystkimi kolorami tęczy. Mieszka na lampie, ale lata po całym pokoju, a może nawet dalej. To on wywabia Mikrulki z ciemnej

Perpetua - Mikrulka mieszkająca w szafie z ubraniami. Z wyglądu przypomina matrioszkę - jest serdeczną starszą panią z chustką w paski na głowie. Nie wiadomo, jak to się stało, że zamieszkała w szafie. Dawno temu mieszkała tam ze swoim mężem - Panem Gadatkiem, wielkim podróżnikiem, który zaginął w tajemniczych okolicznościach. Perpetua bardzo wiele wie o tym, co znajduje się w pokoju, a że jest okropną gadułą, całą tą wiedzę dzieli się z Autorka zastrzega sobie pełne prawa do nazwy Mikrulki oraz imion wszystkich postaci, a także do treści książki i niniejszego dokumentu. Jego rozpowszechnianie w jakiegokolwiek formie, w całości lub jego fragmentów, wymaga pisemnej zgody autorki.

© 2014 Joanna Olejarczyk

Pliki do pobrania [regulamin](#) [streszczenie i charakterystyka](#)